

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0607
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК ХСІІІ. Ч. 31.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СУБОТА, 15-ГО ЛЮТОГО 1986

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 15, 1986

No. 31.

VOL. XCIII.

Плянують 12-ий З'їзд Об'єднання Сеньйорів УНС на Союзівці

Нью Йорк. — Управа Об'єднання Сеньйорів УНС повідомляє своїх членів, що 12-ий З'їзд ОС УНС відбудеться на Союзівці від 1-го до 6-го червня ц.р.

Приміщення на Союзівці можуть отримати тільки ті сеньйори (від 60-го року життя вгору), які є членами УНС. Тому в зголошеннях на приділ кімнат треба зазначити відділ УНС, до якого сеньйор належить. До замовлень треба долучити заавдаток у сумі 20 дол. Через те, що кількість кімнат на Союзівці є обмежена, управа оселі приділятиме їх за чергою отриманих замовлень.

З уваги на те, що від 30-го травня до 1-го червня ц.р. відбуватиметься на Союзівці інший з'їзд, реєстрація учасників сеньйорського з'їзду почнеться в неділю, 1-го червня ц.р., в год. 2-й по полудні.

Замовлення на кімнати вразі з заавдатком і поданням відділу УНС слід посылати на адресу: UNA Estate Soyuzivka, Foordmore Rd., Kerhonkson, N. Y. 12446; tel.: (914) 626-5641.

В справі членських внесків треба звертатися до касира ОСУНС: Mrs. Helen Chornomaz, 1213 Rony Rd., Union, N. J. 07083; tel.: (201) 686-7955.

КРАЙОВА РАДА УАКР ВІДБУЛА ПЕРШЕ ЗАСІДАННЯ

Д-Р Б. ШЕБУНЧАК ОЧОЛИВ ПРЕЗИДІУМ КРАЙОВОЇ РАДИ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. К.). — В суботу, 1-го лютого 1986 року відбулося перше річне засідання Крайової Ради Української Американської Координаційної Ради, після Конвенції, що відбулася у жовтні 1985 року.

Разом 39 делегатів різних українських організацій, членів УАКР, і члени Екзекутиви з її головою д-р Іваном Філісом зібрався на щоденні наради, які відбулися в Головному Канцелярії Українського Народного Союзу.

Наради відкрив д-р І. Філіс, привітавши численно зібрано присутніх, зложив звіт з праці Екзекутиви від часу Конвенції. Зокрема він зупинився на активній співпраці УАКР у акції в обороні Мирослава Медведя, на обороні доброго українського імені, справі пам'ятника Т. Шевченка у Вашингтоні і розмові про розмови представників УАКР і УКАА щодо узгодження статуту для спільної централі.

Після звіту голови доповіли його поодинокі члени Екзекутиви, реферуючи про свої ділянки праці. Висловлюючи задоволення з чергової зустрічі з скарбником Романом Данилюком, який подав фінансовий стан за останній рік. У фінансовому звіті він підкреслює те, що УАКР виповнила свої зобов'язання на 100 відсотків як також згідно з рішенням, наданим з розширення Комітету протесту проти русифікації, призначення УАКР, передано як дар до Комітету відзначування 1000-річчя Хрищення України, так як це зробила і друга організація — НТША.

Тепер готується збірка кампанія УАКР, і в її цілі вже виготовлено 20,000 листів до активних українських громадян. На закінчення звітування прийнято внесок О. Кузьмича висловити особливе признание інж. Михайлові Герцезі, голові Адагкомітету для справ поміщення матеріалу про Великий голод у шкільних підручниках.

Д-р Б. Шебунчак

стейту Нью Йорк, за візире перевелення акції. Слід відмітити, що Екзекутива УАКР дала цьому комітету повну моральну і матеріальну підтримку.

Описав присутні члени Крайової Ради обрели поміж собою одностайно Президію в такому складі: голова — д-р Богдан Шебунчак, заступники голови — Ульяна Дячук і д-р Мирослава Чаповський, секретарі — д-р Роман Борковський і Олександр Непріля. З обраними Президію голова д-р Б. Шебунчак, перебрав провід наради та він ними до обідньої перерви.

На початку запитів та дискусій над звітими Володимиром Проциком поставив надзвичайний внесок згадати одностайно мовчавою загальне сідоме американських членів залогі "Челленджера", що присутні прийняли аплаузом.

В наступному поставлено членам Екзекутиви ряд запитів, зокрема щодо фінансових справ, на які відповідав скарбник Р. Данилюк. У дискусії вийшло також від присутніх членів Крайової Ради побажання, щоб відділи УАКР мали свого представника в Екзекутиві, навіть коли це не є передбачене статутами, і рішення дати право Екзекутиві такої представника докоопувати.

Також Крайова Рада прийняла зголошення Екзекутивно доповнення її скла

ду, а саме Андрія Шевченка як референта молоді і Романа Гордиського як англійського секретаря. Прийнято до відома також таких представників поодиноких відділів УАКР у Крайовій Раді: д-ра С. Дорошак, д-ра В. Баффало, д-ра О. Волянського з Кергонкстону 3, Василькевича з Дітройту, І. Балка з Бриджпорту, Ульяну Мазуркевич з Філадельфії, інж. В. Саленка з Нью Йорку, від ОДУМ — Олександра Непріля, що ввійшов до проводу Крайової Ради, як один з її секретарів.

В поплудневій сесії УАКР, якою провадила заступниця голови У. Дячук, першим забрав голос один із заступників президента Екзекутиви проф. д-р Петро Стерчо, який перечитав свій обширний і вичерпно опрацьований план праці для УАКР. Розпочинаючи від адміністративної-екзекутивної ділянки, він вказав на конкретні затруднення екзекутивного директора, який миг би админіструвати усіми справами УАКР.

Відтак перейшов до пропозицій розбудови організаційної сітки відділів і їхньої активізації, а далі до акцій на зовнішньому відтинку, в якій, на його думку, конечно закріпити зв'язки з американським урядовим світом. Тут він вказав на ключові завдання реферату зовнішніх зв'язків, який мусить тісно співпрацювати з пресово-інформаційним відділом і мати постійно приготувані на письмі інформації та брошури, які ми можна б в разі потреби послугувувати, демуентуючи фальшиві вістки про українців засобами масової інформації. У праці референ та зовнішніх зв'язків проф. П. Стерчо уважав важливим знайти також дорогу до англійським українцям та їх втягнуті до активної участі в організованому житті.

Для референту культури, освіти й виховання проф. П. Стерчо має широкі завдання в ділянці оживлення культурного життя на полі літератури, мистецтва, що в останніх часах дуже занепадають, як також співпра

до українським шкільництвом і молодечими організаціями. Тут намічується тісна співпраця також з імпрезовою референтурою, а в найближчих трьох роках тісну співпрацю з Крайовим Комітетом Тисячоліття Християнства в Україні. Вкінці доповідач спинився на фінансових завданнях УАКР, підкреслюючи, що коли громадянство побажить діпазон праці УАКР, тоді буде щедро давати свої датки на її корисні дії.

Широкий план праці представлений проф. д-р П. Стерчем прийняли всі присутні члени Крайової Ради з великим признанням і на його тему розвинулася жвава дискусія, яка закінчилася одобренням і його затвердженням.

В наступному члени Крайової Ради вислухали прелімінар бюджет на черговий рік, виготовлений скарбником Р. Данилюком і прийняли його у такій висоті, як був представлений на Конвенції УАКР.

З актуальних справ члени Крайової Ради обговорили конкретність об'єднаної акції проти зневажаючого українців у збірковому українського громадянського фонду, яку на місяць лютий проголосила Екзекутива УАКР, підкреслюючи важливість збірки фонду на оборону членів І-ої Дивізії УНА.

Також члени Крайової Ради одобривали акцію Фундації ім. Мазепи для відношення пам'ятника Тараса Шевченка у Вашингтоні, та зв'язаного з тим концерту в дні 9-го березня 1986 року і рішення доповісти в ім'я одностайності всіх заходів, які мають за ціль дати свідчення сили українців перед неукраїнським світом.

Саме з цієї цілю Крайова Рада одобрива скликання кураторії для об'єднання збірки фондів призначених на оборону доброго імені українців.

На тих рішеннях перші наради Крайової Ради закінчилися в останні поплудневих годинах.

ЗСА видали Югославії

А. Артуковича

Вашингтон. — Після того як суддя Вілліам Г. Ренквіст з Верховного Суду відмовився підписати документи на продовження дозволу на перебування в З'єднаних Штатах Америки, урядові правопорядку видали комуністичним властям Югославії 86-річного Андрія Артуковича, який нібито має там стати перед судом і відповісти за доконані ним злочини під час Другої світової війни.

Речники Департаменту справедливості заявили, що Артуковичі закидають співучасть у вбивстві біля 200,000 осіб, між ними багато цивільних. У хорватському уряді в роках 1941-45 Артукович був міністром внутрішніх справ і справедливості та співпрацював з нацистами. Колишній адвокат в Департаменті справедливості, який чомусь не виявив свого прізвища, заявив кореспондентам, що жертви в Хорватії були значно вищі, як подають офіційні статистики. Там загинуло понад 700,000 осіб між ними багато сербів, жидів, циганів й інших. Незазначений адвокат нічого не згадує про зв'язки гестапо й інших гітлерівських "зондер командос" з всю вину

перекидає на хорватських націоналістів-патріотів. А. Артукович прибув до ЗСА в 1948 році на 90-денну візу під прізвищем Альойз Аніч і тут жив 37 років. Ніл М. Шер, теперішній директор Бюро спеціальних інвестицій (ОСІ) в Департаменті справедливості, заявив, що видача комуністам Артуковича є нашою найбільшою перемогою, історичною подією, найбільшим досягненням нашої праці.

Його попередник на цьому пості і автор знеславаючої українців книжки "Тихі сусіди" Аллен А. Расн у захопленні викрикнув "Аллілуйя!" Він назвав Артуковича "найвищим рангою нацистом і кримінальним злочинцем". А. Расн працює тепер в Раді Гарвардського університету. Біля прізвища Федора Федоренка він не забув додати слово "юдейський", хоч кожному відомо, що Федоренко був "українцем" тільки по прізвищу.

З Београду повідомили, що літак з А. Артуковичем на борді прибув до Югославії і "хорватського нациста" знесли з нього на санітарних носилках.

СССР не відновить дипломатичних відносин з Ізраїлем

Бейрут. — Завідуючий відділом міжнародної інформації ЦК КПСС Леонід Заміятин обурився на тих політиків і репортерів, які останнім часом твердили, що Советський Союз має намір відновити дипломатичні відносини з Ізраїлем. В розмові з паризьким кореспондентом лівої газети "Ас Сафір", що виходить в Бейруті, Л. Заміятин сказав: "Деякі люди хочуть забути причини, які привели до зірвання відносин між СССР і Ізраїлем. Советський Союз зробив цей крок на знак протесту проти агресії Ізраїля щодо арабських країн. І досі нема ніяких підтверджень, що цій агресії настав кінець. Тому Советський Союз не має причини для перегляду свого ставлення до Ізраїля".

Советський Союз був другою країною, яка визнала в 1948 році державу Ізраїль. СССР зрівняв дипломатичні зв'язки з Ізраїлем після шестиденної війни 1967 року. За прикладом Москви пішли всі країни Варшавського Пакту, крім Румунії. За останні тижні почалося поліпшення відносин між Ізраїлем і Польщею, тому багато політиків і журналістів вважало, що це є першим кроком до відновлення советсько-ізраїльських відносин.

Крім того, в грудні минулого року речник центру Сімона Візенталю у Вашингтоні повідомив, що представник амбасаді СССР у Вашингтоні наткнувся йому в розмові, що Советський Союз має намір відновити дипломатичні зв'язки з Ізраїлем.

Прем'єр-міністр Ізраїля Шімон Перес останнім часом говорив, що Ізраїль не буде заперечувати проти участі Советського Союзу в міжнародній конференції щодо Близького Сходу, як що советсько-ізраїльські відносини будуть відновлені. В інтерв'ю для бейрутської газети Заміятин зауважив, що на міжнародній конференції щодо Близького Сходу З'єднані Штати і Ізраїль будуть "проштовхувати ідею сепаратного миру між Ізраїлем і деякими арабськими державами".

Щодо відновлення життєвої імміграції, то Заміятин відкинув навіть саму думку про це. "Відновлення, що неабияк починається ісход советських жидів, є безсудним і безглуздом. Його метою є дискредитувати громадян життєвої національності, які проживають в Советському Союзі", — сказав Л. Заміятин.

Знайшли додаткові пляшечки Тайленолу з ціанкалієм

Вайт Плейнс, Н. Й. — Слухавці Федерального управління харчів і ліків, перевіряючи докладно випадок смерті молодого 23-річного жінки Діани Алсорт від затруєння ціанкалієм капсул Тайленолу, знайшли ще додаткові пляшечки з отруєю, в одній з яких відсоток ціанкалію був такий високий, що негайно міг вбити людину.

Ньюйоркський комішенер департаменту здоров'я і представник Федеральної адміністрації харчів і ліків, порозумівшись з відповідальними чинниками та лікарями й лабораторіями, проголосили крайову пересторогу перед заживанням капсул Тайленолу і наказали усім крамницям і підприємствам, а також компаніям, які втримують в себе підручні аптеки, знати з полиць, тобто з об'єкту продаж цих капсул і не продавати його ажно до відхликання. Окреме звернення в цій справі опубліку-

вала компанія Джансон і Джансон, яка продуктує Тайленол. Тайленол в іншому виді — таблетках, пиліні тою можна легко зажити. Додаткові пляшечки з затруєнням Тайленолом знайдено знову ж таки у Вестчестер, Н. Й., тільки в іншій крамниці. Як відомо, в 1982 році від затруєння ціанкалієм Тайленолом загинуло сім осіб. Знайдені затруєні таблетки позначені цифрою і числом АНА 090, а попередні АДФ 916.

СВЯТО ГЕН. ЧУПРИНКИ

Вашингтон. — З ініціативи Маріїської Дружини парафії Пресвятої Родини, при співпраці парафійної бібліотеки, відбудеться концерт у честь св. г. ген. Тараса Чупринки в неділю, 23-го лютого ц.р., в год. 2-й по полудні, тут в аудиторії українського католицького крайового собору.

Українці взяли участь у міжнародній виставці у Франції

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як інформує український тижневик "Українське Слово" у Парижі, там відбулася в січні 1986 року виставка, яку влаштував Союз європейської солідарності, до якого належать представники майже всіх поневолених Москвою народів, в тому й українців.

На виставці були показані твори письменників тих народів, переважно самвидавних пера дисидентів. Виставка відбулася в міській бібліотеці міста Рубе у північній Франції.

Виставку відкрив посадин міста, який висловив повну підтримку боротьбі поневолених народів СССР та заявив, що, як громадянин-дизидент західного світу, вважає себе співвинним за довершення найбільш злочинної брехні XX століття

Гельсінкських угод. На виставці були твори з Польщі, Румунії, Мадярщини, України, Естонії, Литви, Латвії і Болгарії.

Український стенд, який підготували члени УНС та ОУФ, був виданими один із найчисленніших, прикрашений же й вишивками. Були виставлені книжки головно двох видавництв "Українське Слово" і "Л'Ест Європее". Скроний, але добре зредогований каталог виставки дав три сторінки поясень про кожну поневолену країну, включно з Україною. Відвідувачі цікавилися українськими творами. Від українців брали участь у виставці інж. В. Маликович і д-р В. Косик. Вони й забирали слово, коли зверталися до присутніх організаторів-представників поневолених народів.

У Саскатуні відбудеться фестиваль „Весна“

Саскатун, Саск. — Тут в днях 8-го, 9-го і 10-го травня ц.р. відбудеться фестиваль „Весна“, що його спонсорує завжди активний Український Клуб Професіоналістів і Підприємців.

Як повідомляють, фестивалем проведуть молодий український актор з Торонто, Юрій Келебай. Він широко відомий публіці в Канаді із своїх постійних виступів у телевізійних програмах мережі Сі-Бі-Сі.

У театральній кар'єрі Ю. Келебай минулого року захоплював глядачів в гумористичній ролі у п'єсі „Тільки комедія“, як і головний персонаж п'єси „Цимбали“ у Манітобі, де дістав дуже добрі критики.

Досі Ю. Келебай виступав вже у численних театральних виставах у різних театрах на терені Канади і ЗСА, як також постійно виступав у радіо. Тому його згода взяти участь у „найбільшому світовому українському кабаре“ в Саскатуні викликала загальну радість.

Ю. Келебай

У весняному фестивалі крім Ю. Келебая візьмуть участь дві українські танцювальні групи, дві оркестри, хор і музичні ансамблі. Також будуть виставлені українські мистецькі виробі і українські страви.

Квитки на фестивалі можна замовляти поштою, пишучи на адресу: Vesna Festival Tickets, Box 1592, Saskatoon, Sask., S7K 3R3.

В Чикаго відкрилася мистецька виставка

Чикаго. — Тут в Українському Інституті Модерного Мистецтва відбувається саме нова виставка двох цікавих українських мистецтв, Андрія Коваленка і Василя Кондратюка.

А. Коваленко відомий вже широко публіці зі своїх чотирьох індивідуальних мистецьких виставок у Чикаго, де він постійно проживає, від 1956 року. До ЗСА переїхав після закінчення Мистецької академії в Бельгії. Навчас мистецтва і працює над своїми картинками, в яких особливо цікавили його теми з української і грецької мітології. Він теж проектував іконостаси для церков в Західній Німеччині. Теперішня виставка А. Коваленка різниться від інших тим, що мистець показав праці на теми ікон у візантійському стилі, вживаючи однак до них куски металю, різні залишки, де-

рево, срібний папір і картоно.

Василь Кондратюк народився в Києві і там закінчив Академію Мистецтва, а відтак продовжив свої студії мистецтва у Львові. Переїхав до Канади в 1976 році, де включився в українське мистецьке життя та виставляв свої твори в групових та індивідуальних виставах. У виставці в Чикаго він показує фігуральні картини часто у сюрреалістичному жанрі, вживаючи золоту, яро червону і зелену фарб. Це є перша виставка В. Кондратюка на терені ЗСА.

Виставка триватиме до 1-го березня і вона відкрита від четверга до неділі від 12-ої до 4-ої години.

Український Інститут Модерного Мистецтва міститься при 2320 Вест Чикаго авеню.

У СВІТІ

ЛІБЕРІЯ, ЯКА СПОЧАТКУ на прохання Франції погодилася була дати азил для гаїтського диктатора Жана-Кльода Дуваліє, тепер невідомо чи під тиском інших держав, чи з власної ініціативи, відмовляється від попередньої обіцянки. Дуваліє все це перебував у Франції на підставі уліченого йому тимчасового права азилу. Адаока Дуваліє заявив кореспондентам, що його клієнт бажає залишитися у Франції і виключає можливість переїзду до Ліберії, де він міг би опинитися під загрозою.

ГРУПА АМЕРИКАНСЬКИХ сенаторів, яка стежить за перебігом розброєних переговорів в Женеві, заявила, що лідери Советського Союзу не сповнили своїх обіцянок, даної ними під час вершинної конференції, і не дали для своїх делегатів жадних нових інструкцій, на підставі яких можна б зрушити переговори з мертвої точки і наблизитися до підписання договору. Сенатор Тед Стівенс, республіканець з Аляски, заявив, що вічне повторювання советською стороною про американську космічну зброю стримує самий процес переговорів, а підносить це питання советські делегати тоді, як не мають нічого більше до сказання. Звичайно, вони не люблять коли їм пригадувати про обіцянки їхніх лідерів, — заявив сенатор Стівенс.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЄННІ ЛІТАКИ мусили кілька разів знімається в повітря, щоб унеможливити лівійським джетам полет над кораблями американської Шостої флотії, яка переводить тепер на Середземному морі військові маневри. Лівійські літаки настирливо пробували наблизитися на недовольно віддалі, але коли появлялися американські літаки, вони поспішно віддалялися. Згідно з опінією командування Шостої флотії, лівійці пробували тиснути на американців і пересувати нормальний хід маневрів. До сутинки однак не дійшло. Пентагон відомився від коментарів і не бажав внаслідок кореспондентам чи полети лівійських літаків відбувалися над заливом Сідра, який Лівія вважає своїми територіальними водами, чи таки над Середземним морем.

У ПОЖЕЖІ В популярному японському готелі в місцевості Отагава, загинуло 24 особи, а кількадесят гостей були поранені. Пожежа, третя з черги найбільших в історії готельних пожеж в Японії, перетворила у попіль дерев'яний готель. Усі зареєстровані гості — японці.

РОЙТЕРС ІНФОРМУЄ, що Великобританія і Нігерія відновили повні дипломатичні зв'язки, перервані два роки тому. Міністерство закордонних справ в Лондоні повідомило, що високим комісаром в Нігерії буде досвідчений дипломат Мартін Еванс.

В АМЕРИЦІ

ДЕЯКІ АМЕРИКАНСЬКІ і нікарагуанські джерела повідомляють, що Уряд З'єднаних Штатів Америки, не маючи змоги домогтися антикомуністичним повстанням в Нікарагуа безпосередньо, робить це через Ель Сальвадор, вповноваживши тим самим прогалину, яка постанала після того, як Гондурас зменшив допомогу для „контрас“. Президент Ель Сальвадору Хоаке Непольон Дуарте заявив кореспондентам, що йому нічого не відомо про транспорту зброї і військового виважу для Нікарагуа через територію Сальвадору, але він не заперечував, що вони такої допомоги конечно потребують у наслідок постави Гондурасу.

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК КОЛИШНІЙ президент Джиммі Картер, який здійснив поїздку по чотирьох країнах Центральної Америки, прибув до столиці Сальвадору, його зустріла демонстрація протесту. Коло резиденції американського амбасадора Едіна Корра зібрався біля 200 осіб з плакатами, на яких були написи: „Ми любимо Регена, ми ненавидимо Картера!“ і „Картере, на тобі кров народу!“ Консервативні газети Сальвадору писали, що Картер „подарував Нікарагуа комуністам“.

ПРИВІВШИ ДО ІЗРАІЛЯ, Анастолій Шаранський з тельавського летовища зателефонував до президента Роналда Регена, щоб подякувати йому за участь у звільненні. „Я знаю, наскільки великою була ваша роль в цій найважливішій події в нашому з жінкою житті“, — сказав А. Шаранський і додав: „Звичайно, ви знаєте, що я ніколи не був американським шпигуном“. Р. Реген відповів, що він безмежно радий звільненню Шаранського і запевнив його, що буде і далі боротися за права людини в Советському Союзі. В той же день Державний департамент ЗСА знову заявив, що Шаранський ніколи не був шпигуном. „Два президенти Джиммі Картер і Роналд Реген, публічно заявили, що Анастолій Шаранський не був агентом американського Уряду, — сказав речник Державного департаменту Бернард Калб. „Совети заарештували Шаранського за його активну діяльність як члена Московської Гельсінкської групи і за те, що він виступав за свободу імміграції. З нашої точки зору це не має відношення до шпигунства.“

БІЛЬШЕ РОКУ СТАТУЯ СВОБОДИ, яка готується відзначати 4-го липня цього року свій столітній ювілей, була „одягнена“ в ризування. В четвер, 6-го лютого, ризування зняли і Статуя Свободи появилася знову в усій своїй красі. Вміщачі секретар Департаменту внутрішніх справ звільнили Лі Аякоку з посту голови федеральної комісії реставрації статуй, мотивуючи це тим, що Аякока очолює фундацію реставрації, яка збрала 233 міль. дол. на віднову статуй.

СВОБОДА

SVOBODA USPS (50-420) ISSN 0274-6964 is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. U.S.A. members \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає себе право втручання в матеріали, надіслані авторами. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразив застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮзу \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дві найбільші постаті в історії Америки

Дня 12-го лютого — роковини народин Абрагама Лінкольна. 17-го лютого — День Вашингтона. (Дійсна дата Вашингтона припадає на 22-го лютого). З уваги на відділення Церкви від держави і мозаїку віровизнань — нема в Америці церковних свят, за винятком урочисто відзначаного Різдва Христового — і то в одному дні. Зате уведено низку нерелігійних свят, до яких належать вшановування двох найбільших історій Америки постатей Джорджа Вашингтона й Абрагама Лінкольна.

Ім'я Джорджа Вашингтона найтісніше сполучене із святом 4-го Липня — святом американської державності. Бо Вашингтон — пореможний полководець у визвольній війні 13-ох перших штатів Америки, які збунтувалися проти колоніального панування Англії, став не тільки першим президентом ЗСА, але й подвійним символом: державності і демократії. Нам, українцям, відоме прізвище Вашингтона і без знання історії Америки, бо у своїй поемі "Юродивий" Шевченко мріяв: "... Коли ми діждемося Вашингтона з новим і праведним законом? А діждемося таки колись!" Це вірування Шевченка поставило його у перший ряд творців української новітньої політичної думки: геніальний автор "Кобзаря" поставив крапку над "і" українського державничого ідеалу, зазначивши одночасно її демократичний устрій, символізований власне постаттю Джорджа Вашингтона.

Джордж Вашингтон був першим президентом Америки, Абрагам Лінкольн 15-им зчегри. Лінкольн зайняв почесне місце поруч символу державності й демократії — місце тієї геніальної людини, яка з'єднала дві ворожі частини Америки — її південь з консервативним і нападницьким відношенням до проблеми невольництва, і північ, яка емансипувалася і не цуралася в ім'я поступу і національної єдності поведсти — і виграти — громадянську війну. Обидва світлі, великі постаті, обидва ті американські президенти — індивідуальності найвищої класи. Американський нарід їх вшановує як слід. Іменем Вашингтона названо столицю країни і нема міста, де не було б вулиці Вашингтона. Лінкольн має чудовий пам'ятник у Вашингтоні і його іменем названо центр культури в Нью Йорку, мабуть у пам'ять трагічної події, коли-то 14-го квітня 1865 року, застрілив його в театральній льожі актор Джан Бут. Трагічна величина постать.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН прийняв у Білому Домі 14-річну дівчинку Донну Ешлок з Сан Франсіско, якій було перещеплене серце Феліпе Гансе. Феліпе несподівано зник, що незабаром помер і попросив, щоб його серце було посмертно перещеплене Донні як подарунок від нього. Донна довший час хворіла на серцеву недугу, а Феліпе любив її. Президент широк привітав дівчинку і подарував їй коробку цукерків.

Іван Кедрин

ЛЮБОМИР МАКАРУШКА

У короткому газетному повідомленні про смерть д-ра Любомира Макарушка у Бонні, Західна Німеччина, на 86-му році життя, сказано скромно: "...військовик Першої і Другої світових воєн". З отих кількох слів трудно зрозуміти, що Любомир Макарушка займав цілком окреме своє місце в історії українського війська і що саме він був отим приповідковим світлим винятком із сумного правила, що ним було легковажне, а то й неважливе ставлення українського суспільства по обох сторонах Збруча, до української уніформи. На окраїнах міста Львова стояв великий будинок Кадетської школи. За польських часів у 1919-39 роках чи були б прийняті туди українського кандидата з невисокими для поляків літерами "гр. к." (греко-католик). Але й за австрійської влади не було там ні одного українця, бо українські батьки і їхні сини-юнаки вважали, що піти до війська, то суспільна традиція й свідчення інтелектуального убогства. Внаслідок, коли прийшлося творити рідне військо — ми не мали своїх старшин і до Української Галицької Армії треба було вербувати старшин — німців з австрійської армії. Найвищим старшиною українцем у тій армії був генерал Віктор Курманович, постійно замешкалий у Відні, пізнійший генеральний квартирмейстер об'єднаних українських армій в Україні у 1919 році. В Галичині найвищий військовий ступінь був майор Миколас Тарнавський, згодом підвищений до ступеня генерала, головного команданта Української Галицької Армії. Але коли у 1914 році трапилася історична нагода творити при австрійській армії легіон Українських Січових Стрільців, то першим

"Чистка", що розпочалася в СРСР після приходу Горбачова, продовжується. Зовсім недавно стали відомими такі зміни в різних ділянках союзу: на місце адмірала Горшкова, командуючого воєнно-морськими силами СРСР, прийшов адмірал Володимир Чернявін, якого вважають за протеже маршала Огаркова; на пост першого секретаря Московського комітету комуністичної партії прийшов Борис Ельцин на місце В. Грішніна, при чому цей останній і низка його співробітників підпали гострій критиці союзу; преси; усунуто з посту заступника міністра внутрішньої торгівлі сина Брежнєва, якого відправлено на нижче становище союзу; представника в Болгарії; визначний пост міністра внутрішніх справ зайняв А. Власов на місце свого попередника Віталія Федорчука. Очевидно, в провінційному апараті відбуваються великі зміни, але про них мало відомо на Заході. Для нас найбільше цікавим є усунення В. Федорчука, але не тому, що нібито він потрапив у напасті, а тому, що ходять чутки немов би то він мав стати першим секретарем комуністичної партії України на місце Володимира Шербицького. Чи це мало б значення, що Шербицький як не старався, так не догодував Москві...

На запит, як представники українських Церков можуть сидіти разом з представниками московської патріархії, яка причинилася до ліквідації Української Православної й Української Католицької Церков в Україні, П. Магочий дас бистроумну відповідь, що, мовляв, це не є екуменічне зібрання, а наукова конференція, ніхто нікого не запрошує сидіти ні з ким, лише кожному дається нагоду висловити свій погляд. "А тому, що тепер єдиний загальний погляд на проблему є з російської перспективи, то з того українці найбільше скористають".

Згідно з поглядом проф. П. Магочий, москалі й московський патріархат форуму не потребують, бо вони його вже мають на підставі того, що зайдіне і північно-американське поняття про 1000-ліття виходить з російської точки погляду. То українці й білоруси потребують форуму, звідки можна б їх почути. Можливо, що проф. П. Магочий старасться шахувати українську сторону й непопулярністю на Заході, але його риторика й діалектика не дуже то переконує критично думуючу українську людину.

Поперше, ніяка шанувальна себе й чесна людина не засідає за один стіл зі шulerами, в даному випадку московсько-союзу, моделю. Подруге, сісти разом з ними за один стіл могло б означати, що українська сторона склонилося вважати як билих, так і червоноі москалів гідними партнерами не лише за дискусійним столом, але й в аспекті аспірацій на

його командантом був директор Рогатинської гімназії Михайло Галушницький, згодом знаменитий голова централі, "Провісний" у Львові та сенатор Варшавського сенату від УНДО, але людина без ніякої військової освіти. І коли революція винесла на вершини на своїх хвилях такі цивільні особи, як журналіст Симон Петлюра та правник Євген Коновалець, то вони, будучи непересічними індивідуальностями, зразу ж зрозуміли, що армія потребує добрих фахівців. Тому Симон Петлюра приєднав ший гурт старшин російської армії, вихованців Військової академії, — як Всеволод Петрів, Микола Тютюнник, Олександр Галкин, Микола Капустянский, Михайло Гринів, Володимир Сінкер і інші. Деякі з них — родом українці — самі зголосилися, інші пристали до будівництва молоді української держави і були стовідсотково лояльні до Головного Отамана Симона Петлюри, але дехто з них до кінця свого життя не знав української мови (генерали Дельвіг, Сінкер). Євген Коновалець, командант першого загону, описав корпусу Січових Стрільців, полковник з призначенням від Гетьмана Скоропадського, приєднав до своєї формції таких старшин генерального штабу, як Юрій Отмарштейн, Марко Безручко і Всеволод Змієнко.

Любомир Макарушка був єдиним із юнаків українців з-перед Першої світової війни, який скінчив славетну військову школу у Відні Терезіанум, студіюючи одночасно у Віденському парламенті право і будівництво, за що отримав диплом доктора. Будучи резервовим старшиною австрійської армії, він прийшов в Україну після Берестейського миру. Після прогори нашої війни-революції — Любомир Макарушка був членом заснованої у Львові колишніми українськими військовиками організації "Молода Громада". Формально це була товарисько-касинова організація, насправді комбатантська, яка в різні історичні роковини переводила сходи, маючи свою домівку у Львівській "Гостиниці" на Сикстуській вулиці. Польські власті знали про це, але мовчки толерували. Як освічений знавець фінансових справ Любомир Макарушка був за польської влади у Західній Україні одним із директорів фінансово забезпеченої установи "Дистер" у

М. Платковський

ЩО ОЗНАЧАЄ "ЧИСТКА" В СРСР

Загально можна твердити, що нові висуванці в СРСР представляють собою якщо не відомих сторонників і прихильників нового диктатора, то в кожному разі не належать до його противників. Чистка починається для усунення з ділянок союзу: викликають хабарників і недолугів. Та нашою не кінець. Цікавим було проаналізувати наставлення цих молодих і нових апаратчиків до справ миру, їх відношення до Заходу — чи вона належить до "голубів", чи до "яструбів"? Але така аналіз не була б легкою — треба було б почекати, доки в якихось своїх виступах вони не виявлять свого наставлення до порушень намір питань. Хоч це теж досить невірною справа, бо в СРСР менші лідери здебільшого мовчать, пристосовуючись до того, що говорять і робить гора.

Проте вже тепер можна поробити деякі твердження, що об'єднати зорієнтування в ситуації. Насамперед треба відзначити, що про нових висуванців говориться і пишеться в союзу пресі, що вони не тільки

Олександр Домбровський

ЗАМІТКИ ДО ІНТЕРВ'Ю ПРО КОНФЕРЕНЦІЮ

право до тисячоліття як частини духової спадщини. Потретье, збирати моральний капітал для української історичної правди зі спільного сидіння за одним столом з представниками диявольсько-безбожницького, кровожадного й безпреседентного забравного режиму — це так соромно не лише робити, але й навіть говорити про те. Почетверте, знаючи трюки московсько-союзу політики й тактики, важко повірити, щоб союзу сторона не заохотила використати своє положення під час конференції на свою користь, а нашу некористь, якби навіть, теоретично беручи, українська сторона рішала взяти участь у зазначеній конференції. Тут іде про відзначення 1000-ліття християнства спільно з безбожниками, які вимордували десятки мільйонів невинних людей, в тому християн, лише за те, що вони були християнами, не враховуючи тут й інших жалких злочинів, особливо у відношенні до українського народу, які клучуть про помсту до неба.

Згадуючи про те, що "головні православні Церкви — американська, грецька, сербська і болгарська відмовляються говорити з католицькими представниками, коли присутніми є, уні-

яти", проф. Магочий подає це без будь-яких коментарів, тобто не заперечує такого становища згаданих православних представників. Але зате рішучо заперечує становище українців, які не хочуть зустрічатися з представниками воюючих безбожників і політичних злочинців. Де ж тут логіка й послідовність в думанні й оцінці понять і фактів? Говоримо тут з позицій не лише особистості й національної гідності, але перш за все принципів Христової науки (чейже йде про відзначення тисячоліття християнства, то як можна при цьому ігнорувати основні принципи науки Божественного Основоположення).

Професор Магочий доносить часто наголоси питання фінансовою порядку, якби фонди були основним фактором цілої справи. А де ж тут ідейний підхід до справи, яка з природи своєї суті — християнству — належить до сфери неперевіжених висот надземського ідеалізму? Підсумовуючи вище сказане, до речі буде твердити, що проф. Магочий представляє українську національну спільноту як якусь успадковану етнографічну масу, бити з усіх сторін, яка не має нічого до втрачання, а зате може дещо зискати (конкретно — що?) і то він не є певний

Львові. У громадському житті був активний від часу своїх студентських років. Він був першим генеральним секретарем новозаснованої Центральної української студентської організації (ЦЕСУС). У 1925 році був одним із членів засновників Українського Національно-демократичного Об'єднання (УНДО), який час його головним секретарем. Тому після приступлення до участі у виборах до Варшавського союзу у 1928 році Любомир Макарушка став послом від УНДО. Коли за головування в УНДО Василя Мудрого прийшло до конфлікту між редакцією щоденника "Діло" і провідом УНДО, Макарушка відіграв роль посередника, для компромісного закінчення кризи.

Любомир Макарушка був із "крови-кості" воюком. Коли за Другої світової війни створилася нагода для творення Української Дивізії "Галичина", він (як і другий посол УНДО Дмитро Паліїв) зголосився туди, як доброволець. Його високо шанували у Дивізії, як високоосвіченого старшину з великим громадсько-політичним стажем і доказом тієї пошани є така згадка у книжці "Риміні" (Редакція Всеволода Будного, Нью Йорк, 1979, стор. 328). Читаємо там на стор. 60: "...8 травня 1945 д-р Любомир Макарушка вирушив назустріч англійцям з листом ген. Павла Шандрука в справі планованого переходу Дивізії до західних альянтів. Генерал доручив сотникові Макарушці з'ясувати англійцям мотиви того плану, як теж пояснити політичні основи існування нашої військової формції. Сотник Л. Макарушка виконав свою місію і вернувся з письмовим дозволом перемаршувати Дивізії через демаркаційну лінію на англійську зону".

Після закінчення Другої світової війни д-р Любомир Макарушка взяв активну участь у розмові про відновлення на чужині Державного Центру УНР. Він діяв разом із такими історичними постатями, колишніми членами верхівки УНДО, як д-р Степан Баран, д-р Степан Витвицький і д-р Кость Паньківський. Коли ці розмови скінчилися складанням договору з 10-го червня 1948 — д-р Л. Макарушка був членом Виконавчого органу УНЦ (екзильного уряду) на протязі трьох років, однак згодом цілком відсунувся від участі в УДЦентрі. Формально

внутрішнє життя в СРСР, тоді він мав мати за собою надійних і здібних співробітників, а якими зможе легше показати нині легковірному Заходові свої зуби.

Для української справи цікавим буде, якщо чутки про заміну Шербицького Федорчуком справді будуть. Шербицький є невтомним вислужником Москви. Навіть у такому відношенні, що виступає на різних імпрезах внутрішньо-українського характеру російською мовою. Але Шербицький вже довший час (без зачасів "пропаганди" безсвітності Шелеста) стоїть у верхівці окупаційної влади в Україні, а це його навіть проти його волі до певної міри "українізує". Якщо ж ним незадоволені, то це значить, що треба дати когось ще більш "енергійного" у здушуванні всього, що є українським, в Україні. А Федорчук зробив собі кар'єру як чекіст. Він працював на різних становищах в КГБ і один час (при Андропові) очолював саме КГБ, а потім став не менш відомим в ділянці репресій у СРСР провідником міністерства внутрішніх справ. Від такого свого "генерал-губернатора" з волі Москви в Україні нічого доброго сподіватися не можна, а значить можна орієнтуватися на більшості загострення режиму в Україні, хоч "загострюватися" немає вже як і до ніякої міри.

того, чи вона в даному випадку те, "щось" зникає. Цілий ефект справи, мабуть, обмежується до таких "капітальних досягнень", що українська сторона "буде вислухана" іншими представниками конференції. Спасибі за таку ласку!

Ми далекі від того, щоб проф. Магочий злісно атакувати. Ширим підходом до справи і добрим словом можна не раз більше освітити, чим зловими нападками й бажанням реваншу. Ми просто вважали доречним представити свій варіант інтерпретації нашої контрверсійної "справи" певним критичним коментарем. Сама риторика й спекулятивна діалектика з деякими симптомами шалювання українства неприродно для нас конъюктурою не переконують українську людину, бо сама елюквенція не вистачає. В даному випадку не лише здоровий глузд, але ще більше етично-моральні принципи включно зі загальнолюдською й національною гідністю тут не дописують. Проф. Магочий відносно це молода людина, перед ним стелиться шлях ще багатьох років життя і можливостей поглибити своє знання й життєвий досвід включно з глибшим розумінням чеснот науковця та академічної етики.

Греба надіятися, що він це з дальшими роками досягне, а тоді можливо й його погляди на українську національну спільноту, її історію, культуру й політично-державницькі аспірації еволюціонуватимуть в напрямі української науки й загально національної правди.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про пригоди самотнього життя

Одного разу одна із знайомих після якогось неприємного в подружжі із зідханням заявила: "Як ти щаслива, що ти сама і можеш робити та жити, як тільки захочеш..."

Про це "щастя" самотнього життя можна пригадати собі не один раз при різних, не конче сумних нагодах, а такі при цих звичайних повсякденних пригодах, що трапляються раз-у-раз.

Іх можна інтерпретувати з гумором або із сумом, але здається, що такий цей перший спосіб краху.

Бо як тут не сміятися із себе, коли вам у першому періоді самотнього життя і неоправданого страху трапляється таке, що ви замкнули себе на ключ у сталій кімнаті і ніяк не можете відімкнути дверей. А тут у кімнаті ніякого знаряддя, а сил вивалити двері немає. Залишилася єдиний вихід — вікном. Тоді нам конечно хотілося бачити здалека що картина коли раннім ранком, як тільки проминула темніть безсонної ночі, в якій придувалося вихід із цієї неприємної ситуації, ми мандрували босоніж дахом до чергової кімнати. Це був напевно від гідний опису у "Лусі Микити"!

Або ось находити великого мертвого опусу біля входу до хати. Наша перша думка повідомити санітарний уряд містечка, в якому живемо. У відповідь відстає декілька поглядів і виправдань, що не можуть нікого прислати на допомогу, а це зворотило слід у плачовому мішку винести на вулицю, щоб забрали його сміття. Хто не мав у руках мертвого опусу не уявляє собі скільки важить це зворотило, коли приходить його нести кусок дороги до вулиці, без нічєї допомоги.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКА ЛІГА ПРАЦЮЄ УЖЕ ВІСІМ РОКІВ

У "Свободі" з 5-го лютого-появилася стаття Романа Барановського. "До справи доброго імені українців". У цій статті Р. Барановський пише, що у Канаді українці створили, як протидію на знеславлювання українського імені (у 1985 році), Комісію захисту Громадянських Прав. "З деяким опізненням почалася протидія і на терені ЗСА..."

— каже автор. В ім'я правди стверджую, що протидія на знеславлювання українського імені почалася у ЗСА ще перед восьми роками. Восьмого травня 1978 року, коротко по появі горезвісного, гасного фільму "Голокост", гурт високоїдеїної молоді, під проводом Олександри (Дзвіни) Швед, з'ясувавши Філядельфійську Лігу Проти Знеславлювання. Ця ліга розвивалася дуже енергійно, дуже компетентно і незвичайно жертвенно працює в обороні доброго українського імені, яка уніфікалася визначними успіхами, зокрема на полі взаємин з американською пресою, і заслуговує на признание, подив і вдячність української громади.

РЕЧНИК БРИТАНСЬКОЇ летунської компанії "Брітші Ейрвейс" заявив, що спеціалісти, переверивши усі 30 пасажирських літаків типу Боїнг-747, знайшли тріщини у двох літаках, які дуже легко могли спричинити чергові летунські катастрофи.

пояснював це тим, що ставши головою відділу західнонімецького Державного банку для чужинців у Німеччині, він не може займати ніякої функції у закордонному центрі УНР, але насправді — як говорив це автор цих рядків — не хотів безпосередньо або посередньо мати ніякого стикну з тими внутрішніми партійними й міжпартійними суперечками, які загрожували престижу УДЦентру. Це була гарна людина. Син д-ра Остапа Макарушка, вчителя української Академічної гімназії у Львові, д-р Любомир Макарушка відзначався бездоганними товаришескими формами і високою політичною та товариською культурою. Це був справжній джентльмен. Ненавидів пусті фрази і демагогію. Усі його виступи в Центральному Комітеті УНДО, у засіданнях Парламентарної репрезентативної комісії зборів у Львові відзначалися реалізмом і конструктивізмом, промовляв завжди коротко і надзвичайно ділово. Належав до цієї західно-української громадсько-політичної верхівки 20-их і 30-их років, але також під час Другої світової війни і після неї, яка, на превеликий жаль, не має собі рівної в нинішній українській дійсності в диспорі, в якій немає авторитетів ani теж пошани до авторитетів. Відійшов знову один із представників епохи, яка була кращою, бо мала на вершівці людей великого формату.

Я. Татомір

Левітван, Па.

ЛЮТИЙ — ЗБІРКА УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО ФОНДУ — 1986

Достойні Громадяни — Українці в ЗСА!

Після 1-ої Крайової Української Американської Координаційної Ради (УАКР) у Філадельфії 18-го-20-го жовтня 1985 року. Екзекутива УАКР приступала до поширеної громадсько-політичної діяльності у важливих ділянках внутрішнього організованого життя української спільноти, як і у справах зовнішнього характеру.

УАКР, маючи унормований статут поділ прав керівництва і контролю і ним гарантовану рівноправність для усіх членів, є взором громадсько упорядкованої централі і віддзеркалює погляди якнайширших кіл української громади. Згідно із цим УАКР буде далі інтенсивно продовжувати працю в напрямі конструктивної реорганізації громадського життя, з одною спільною репрезентативною централею.

У зовнішньо-політичних стосунках УАКР буде продовжувати вже встановлені з урядовими чинниками ЗСА зв'язки, де разом з іншими недержавними (етнічними) організаціями дає підтримку тим ділянкам державної політики, які ідуть на користь поневолених більшовизмом народів, а передусім України. Тут ідеться про боротьбу за людські та національні права, про міжнародний договір про геноцид, справи поширення культури та відкриття консульств у Києві, останній епізод із українським моряком М. Медведом, справи допомоги резистансній комуністичній експансії та багато інших актуальних проблем. Усі ці ділянки міжнародних стосунків відкривають можливість подання інформації потрібних для України і про Україну.

Сьогодні, коли іде із Москви систематична атака на все наше організоване життя з допомогою протукраїнських сил та з надією на незаінтересованість і неохвотну наївність державних чинників ЗСА, вона вимагає від української громади рішучої централізованої і професійної оборонної акції у формі одного осередку боротьби проти знеславлення українського імені із відповідним дослідним і документарним центром.

Ця справа стала в центрі Екзекутиви УАКР і вона буде продовжувати здійснювати тих потреб тим більше, що атака йде не лише проти нас тепер, а обрхована на дискримінацію наших майбутніх поколінь у цій державі.

Щоб уможливити УАКР здійснення тих завдань, а також щоб вив'язатися із фінансових зобов'язань супроти СКВУ, Екзекутива УАКР звертається до громадянства з проханням активно продовжувати встановлений два роки тому

УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД

для покриття бюджету конечних видатків, зв'язаних з її діяльністю. Підставові внески до Фонду є такі:

\$250.00 дол. — від крайових організацій
50.00 дол. — від їхніх відділів та від місцевих організацій
25.00 дол. — від осіб, що заробітково працюють
15.00 дол. — від пенсіонерів
5.00 дол. — від студентів

Проститься в міру можливостей не обмежуватись до цих мінімальних сум.

Чеки випускати на: Ukrainian American Coordinating Council і висилати до: Ukrainian American Coordinating Council, P.O.Box 1709, New York, N.Y. 10009.

Екзекутива УАКР

Д-р Олександр Шварц СПЕЦІАЛІСТ ВНУТРІШНІХ ХВОРІВ

Крім того проводяться найновіші методи перегляду шлунка, раннє виявлення поліпів, грубої кишки, нехригічне пікуван-ня гемороїдів.

232 East 12th Street, New York, N.Y. 10003
(Між 2-ю і 3-ю Аванями)

Години прийняття: понеділок, середа, четвер і п'ятниця
від 10-5 по пол. тільки за домовленістю.

Тел.: (212) 460-5622
Говоримо по-українськи.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

Української Кредитівки св. Андрія

у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

відбудуться

в НЕДІЛЮ, 2-го БЕРЕЗНЯ 1986 р., о год. 1-й по пол.

в залі Церкви-Пам'ятника св. Андрія
у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

УПРАВА КРЕДИТИВКИ

1955
1861-1966

КОСТЬ МИХАЛЬЧУК (1840 — 1914)

Доповідач: БОГДАН СТРУМІНСЬКИЙ

Субота 22 лютого 1986 р., о 2-й год. дня
Запрошується всіх зацікавлених

Велика зала Академії
Українська Академія Наук у США
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025

ФРАНЦУЗЬКА ПОЛІЦІЯ притримала понад 20 французів арабського походження і тепер веде слідство у справі вибуху трьох бомб, які поранили понад 20 цивільних осіб. Арешти арабів відбулися в Парижі, Марселі, Ліоні, Мец і інших містах. Французьке агентство Франс-Пресс інформує, що дотепер через слідство перейшло 64 особи, більшість з них — студенти, які тимчасово живуть у Франції. Вони приїхали до Франції з Ірану, Іраку, Лівану, Сирії та деяких африканських країн.

3 нагоди 45-річчя проголошення незалежності Карпато-Української Держави, накладом Карпатського Союзу в Нью-Йорку вийшла книжка

д-ра Юліана Химинця
під заг.

„МОЇ СПОСТЕРЕЖЕННЯ ІЗ ЗАКАРПАТТЯ“

Книжку можна придбати за 10 дол. у книгарні „Свободи“:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеу Нью-Джерсі зовб'язує
6% стеутового податку.

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО
дня 23-го лютого 1986 р., о год. 3-й по пол.
в приміщенні „Самопоміч“ в Нью-Йорку
при 98 Друга Авеню
відбудуться

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ДОМОВЛАСНИКІВ НЬО ЙОРКУ

Запрошуємо також прихильників Товариства.
Після зборів традиційна перекуська.

УПРАВА

Окремих повідомлень не висилаємо.

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІАРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО ВІДІЛІ В НЬО ЙОРКУ

запрошує

Українське Громадянство та своїх Членів на

ШИРШІ СХОДИНИ

присвячені

ПАТРІАРХОВІ ЙОСИФОВІ

з доповіддю на тему:

„СИТУАЦІЯ ПОМІСНОЇ УКЦЕРКВИ СЬОГОДНІ

І РОЛЯ МИРЯН,

яку виголосить МИКОЛА ГАЛІВ

що відбудеться в неділю, 23-го лютого 1986 р., о год. 2-й дня
(перед початком доповіді — солодке і кави), у домі
НТШ 63 4-та Ав. (між 9 і 10 вул., Нью-Йорк, Н. Й.)

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ Української Православної Кредитівки в Нью-Йорку, Н. Й.

відбудуться

в неділю, 23-го березня 1986 р., о год. 1-й по пол.

в залі Української Православної Церкви

Св. Тройці в Нью-Йорку, Н. Й.

при 359 Брум вул.

УВАГА! Для реєстрації вимагана щадина книжечка.

Управа Кредитівки

Вступайте в члени УНС

У ДЕСЯТІ РОКОВИНИ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого Мужа, Батька і Дідуса

бл. п.

Мігра ОСИПА СТЕЦУРИ будуть відправлені ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖБИ

у П'ЯТНИЦЮ, 21-го лютого 1986 р., о год. 9-й рано
в церкві Царя Христа у Бостоні, Масс.
і у НЕДІЛЮ, 23-го лютого о год. 12-та полудне
в церкві св. Юра в Нью-Йорку, Н. Й.

Про молитви просять:

дружина — СОФІЯ
дочка — УЛЯНА РОНДЯК
з родиною

Помогіть за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

Впрел. о. крипошанин Петро Огірко відслужить Заупокійну
святую Літургію в п'ятницю, 28-го лютого 1986 року, о год. 9-й
ранку в УКЦеркві св. Марії в Озон Парку, Н. Й.,
за Благеної Пам'яті:

о. МИХАЙЛА
ГАНУШЕВСЬКОГО
д-ра МИКОЛУ ГНАТЧУКА
ВАСИЛЯ КУЗІКА
ЙОСИФА КУЗЬМИНА
д-ра ГРИГОРІЯ
ЛОЗИНСЬКОГО

ПРОКОПА МАТІЙЦЕВА
НЕЛЮ НАГУР
ВАСИЛЯ ПАКУЛЯКА
ТЕТЯНУ СТЕЛМАХ
СТЕПАНА і КАТЕРИНУ
ШПИЛЯВІХ

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померлих
наших друзів.
Помогіть в часі відправи Заупокійної Богослужби,
щоб поєднатися з нами в похіді молитов до Всевишнього
за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА
(ФКУ)

„Довідник з української мови“

Науково Дослідне Товариство Української Термінології (НДТУТ) видало „Довідник з української мови“ за редакцією К. Церквича і В. Павловського при мовній співпраці проф. Наталії Пазуняк і мігра Миколи Дупляка. Передмову до „Довідника“ написав покійний професор Лука Лушів.

У цьому „Довіднику“ при-свячено 158 сторінок (стор. 68-226) питанням українського привопису та правил уживання розділових знаків. Розділ про правопис зредеровано на основі правописів і мовних довідників наших визначних мовознавців з усіх земель України: І Зилинський, Петро Оксаненко (Одарченко), В. Катран, Я. Рудницький, В. С. Ващенко, М.А. Жовтобрюх, В. М. Русанівський, Б.М. Кулик, М.П. Івченко, І. Г. Чердинченко, А.А. Бурячок, Л.С. Паламарчук, Н.І. Тоцька, О. Синявський, Український правопис (т.зв. Харківський правопис) з 1928 року і інші. На цей „Довідник з української мови“ та опрацьований в ньому український правопис появилося багато дуже прихильних критичних рецензій таких авторів: проф. Роман Кухар, проф. Наталія Ємець, д-р М. Бойко, ред. С. Радіон і преси, які: стаття в „Свободі“ підписана „В.К.“, редакційна стаття в „Українському православному слові“ та стаття в „Православному віснику“ під криптонімом „о.І.Т.“ Крім того Управа НДТУТ отримувала численні листи від наших працівників пера і громадян, які стверджували високу вартість і позитивні сторони нашого „Довідника“, а тим самим — розділу про правопис у ньому. Перший наклад „Довідника“ — 1200 примірників вже розійшовся.

Дописи С. Караванського і д-ра Ю. Мовчана, а також листи наших приватних громадян з захопленням пере-видати розділ про правопис з „Довідника“ окремою книжкою дали нам моральний стимул, щоб взятися за здійснення такого видання. В цій справі ми звернулися до постійних мовних співпрацівників НДТУТ, також до інших мовознавців, щоб знати і їхню думку в цій справі. Всі ці особи підтримали нашу пропозицію і вже від кількох місяців ми розпочали готувати розділ про правопис у „Довіднику“, щоб удосконалити його для видання окремою книжкою.

Очевидно, щоб перевиданий правопис не мав жадних помилок, ми рішили запросити до співпраці над його вдосконаленням як найбільше кваліфікованих українських мовознавців, аби й вони прочитали його і докладно перевірили та усунули всі можливі помилки чи недотягнення. Ми вважа-

ємо, що міродайний правопис мусить бути опрацьований групою науковців: треба, щоб ця студійна група усталила всі його правила, погодилася на всі його поправки чи доповнення в ньому, беручи до уваги розвиток живої мови і колегіально схвалила його для загального вжитку в школі, в пресі, в установах і в щоденному житті. Якщо правопис буде в такий спосіб опрацьований, то ми певні, що кожний українець і кожна українська установа намагатимуться дотримуватися його правил і застосувати їх і в розмові, і в письмі. Ми певні, що такий правопис допоможе уникнути тих помилок, які сьогодні знаходимо в майже кожній українській книжці, в кожній газеті, в кожному журналі.

Ми запрошуємо вас до співпраці з нами і просимо признати одного або кількох мовознавців з вашої установи, щоб вони переглянули і перевірили розділ про український правопис з „Довідника української мови“, вказали на можливі помилки чи недотягнення, якщо це можливо, дали свої пропозиції щодо розв'язання тих чи інших спірних питань.

Якщо ви ще не маєте нашого „Довідника“, щоб працювати над ним, то ми вишлемо його вам одержавши вашого листа зі згодою на наше запрошення. Всі громадські, політичні чи наукові установи просимо повідомити своїх членів про зміст нашого заклику, якщо б вони ще не дістали від нас цього листа.

Всі відповіді просимо слати на адресу НДТУТ: Research Society for Ukrainian Terminology, c/o St. Sophia's, 166 First Ave., New York, N.Y. 10009.

К. Церквич

НА МНОГІ ЛІТА!

У своїх спогадах „Мої перші кроки на землі Вашій гона“ („Свобода“ 31-го січня 1986 року і далі), згадуючи з вдячністю подружжя Петра й Анастасії Ікаловичів, я помилково написав, що „вони обом давно вже покійні“. Помер тільки св. п. Петро, а пані Анастасія живе здорова на Флориді. Прошу вибачити мені за ненавмисно заподіяну їй прикрість. Кажуть, що кого передчасно упокоїть, той живе довго. Бажаю Анастасії Ікаловичів від широго серця прожити в кріпкому здоров'ї Многі Літа!

Володимир Барагура.

ПОЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ придержала на протязі 24-ох годин американську вчительку 32-річну Донну Керсі з Ешленду в Кентакі. Під час допитів на поліцейській станції урядовці з державної служби безпеки погрозували, що їй грозить арешт і суд в Польщі, якщо вона до одного тижня не покине країну без свого мужа поляка, якому влада не хоче видати візи на виїзд до ЗСА. Учительку звільнили тільки на інтервенцію американського консула. Польські чинники не дали жадного вняшення про випадок з учителькою.

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО департаменту Бернард Калб повідомив, що Адміністрація президента Роналда Регена закликала Іран зупинити початий наступ і показати таким чином „добро волю“, щоб покласти кінець безглузді війні з Іраком, яка триває вже понад шість років.

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ
У ВІЧНІСТЬ
нашого Дорогого
СИНА й БРАТА
бл. п. інж.

Осипа Івана Кузишина

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

в п'ятницю, 28-го лютого 1986 р., о год. 8-й ранку
в церкві св. Ів. Хрестителя в Нью-Йорку, Н. Дж.
Просимо Рідних, Приятелів та Знайомих пом'янути
Покійного у Ваших молитвах.

Горем прибиті:

батьки — МИКОЛА й МАРІЯ
брат — СТЕФАН з дружиною

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, 13-го січня 1986 р.
відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
ДІДО, ТАТО і БРАТ

бл. п.

Антонін Костецький

Покійний упокоївся на 59-му році трудовитового, сповненого любові до Бога, людей і свого народу, життя. Поховано його біля його Тата на цвинтарі св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Панахиди і Службу Божу очолили о. Протопресвітер А. Селепина й Митрофорний Протоієрей В. Базилевський. Зворушено дякуємо згаданим Душпастирям, а також усім, що допомогли нам у відданні останніх прислуг Покійному, що прибули помолитися разом з нами, склали чудові китці квітів й вінки та потішали нас у нашій печалі. Залишив у великому смутку дружину Дон, сина Ігоря, дочку Ніну з чоловіком і маленьку внучку Анастасію.

Повідомляємо, що

21-го лютого 1986 р., о год. 9 30 ранку
у СОРОВОКИЙ ДЕНЬ ЙОГО СМЕРТІ
буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

у Церкві-Пам'ятнику в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Просимо помолитися за спокій душі його!

У довічних спогадах про нашого Незабутнього —

РОДИНА

ВОНА ВІДІЙШЛА ВІД НАС.

Лютого 8 83-го р. ЗАКІНЧИЛА СВОЄ ЗЕМНЕ ТРУДОВЕ ЖИТТЯ і ВІДІЙШЛА В СВІТЛІ ТІНІ
НАШИХ ПРЕДКІВ ТАТА ОРА і МАМИ ЛЕПІ —
НАША ДОРОГА ДРУЖИНА, МАМА і БАБУШКА

Анастасія Самійлівна Малієнко

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ ПРО НЕЇ Є ЗАВЖДИ В НАШИХ СЕРЦЯХ.

Муж — проф. ВОЛОДАР ДОБРОПЮБ
Доня — МАР'ЯНА
Внучка — МАЯ

Лютий 10 1986-го Українського Національного Року.
Нью-Йорк — Пос Анджепес

Січневі Роковини у Виппані

Тут, в неділю, 19-го січня ц.р., в українській парафії в залі о. год. 4-й по вулиці Виппані, Седар Нолс, Іст Ганвер, Морістові, Бунтон, Н. Дж. та інших, святково відзначили славні Січневі Роковини — проголошення самостійної української держави 22-го січня 1918 року і Зводу всіх земель України 22-го січня 1918 року.

На вступі о. парох Осип Панасюк відмовив молитву-прохання, щоб Господь допоміг нашому народові в Україні перетримати гоніння Москви і вибороти свою незалежність, а у вільному світі, щоб обдаровував нас розумними провідниками, які зуміли б об'єднати народ до солідарної дії для допомоги Україні в її вільному світі.

Опис святкова громада рецитувала Присягу Вірності Америці.

Сцена була вдекорована гірками земель України, а між ними видні гарно виконаний напис про роковини, який виконала п-і Джойс, дружина голови Українського Конгресового Комітету Америки, д-ра Володимира Базюка, який відкрив цю імперію. Він закликав громаду, щоб вона, як творці Січневих Роковин, об'єднано, не дивлячись на різницю своїх поглядів і переконань, боролась добре ім'я українців перед ворожим наступом на нас, яким керує наш історичний ворог Москва, бо наше єдиння на низах зможе довести до об'єднаної дії провідників на верхах.

Редатор Василь Пасичняк у своєму слові вказав, що Четвертий універсал з 1918 року виділяв Україну на сцену європейської історії, вона перестала бути Генеральним губернаторством Росії. Цим універсалом українці усвідомили світ, що Україна є і бореться за свою незалежність. Потім він промовисто відчитав Четвертий універсал.

У продовженні програми ансамбль бандуристів „Гайдамаки“, при стійній Союзу Української Молоді Америки в Пасейку, Н. Дж., під керівництвом Володимира Васюка при співучасті бандуристів із Вільмington. Далі під керівництвом Сергія Ковальчука проспівали під звуки бандури „Встає хмара“, сл. Шевченка, „Полтавський рушничок“, сл. Матірної, муз. Середи, і „Крізь села дорогами“, сл. і муз. В. Васюка.

Імпровізований референт інж. Юрій Баб'як, який провадив програмою, представив промову д-ра Володи-

мира Стойка, професора історії із Мангеттенського коледжу в Нью Йорку. Преп'єнт, з професорською ерудицією, виклав історію подій, які довели до Січневих актів 1918 і 1919 років та які стали дороговказом для українського народу в його далішніх змаганнях за свободу і державність, в часі Другої світової війни, з німецькими і московськими окупантами України. Описав д-р Іван Пелех, привітав гостей, урядових представників місцевих, повітових та державних, подякував їм за їх підтримку українських громадських дій та відчитав Прокляття Раді міста Іст Ганвер про проголошення Дня Державності України.

По короткій перерві студент із Сетон Гол університету, Марко Буря, з відчуттям змісту відслідкував „Марш українських націоналістів“ — „Зродились ми у велику годину...“, а студент Василь Федоренко, що вчить історію в школі українознавства у Виппані, дійсно зі знанням свого предмету, виголосив промову по-англійськи, подавав аналогію українських вільних змагань із такими ж змаганнями американців, порівнюючи Четвертий універсал до американської конституції.

На закінчення програми ансамбль „Гайдамаки“ знову, захоплюючи публіку, проспівав пісню: „Гей злітали орли“, сл. Черкасенка, муз. Стеценка, „Ой, літа орел“, слова Шевченка і „Вперед“, муз. Кистастого, і разом із учасниками свята — український національний гімн „Ще не вмерла України“.

Багато із присутніх підходили до організаторів імпрези та стверджували її успіх, корисний і приємний.

Публіка широко обдаровувала оплесками добре підготованих виступи виконавців програми. Треба зазначити, що д-р В. Стойка передав свій гонорар на Патріарший Фонд Т-ва „Свята Софія“ в ЗСА.

Після офіційного закінчення програми відбулася громадська зустріч, при якій і соловодом, яку приготували Микола Семанішин з Бунтону, Ярослав Марусин і Дмитро Кішак. Люди запізнавалися один з одним, розмовляли про порушені в програмі справи та інформували про них урядових представників, які із захопленням слухали пісні наших бандуристів, обіцяючи підтримку української політичної діяльності.

Н.Н.

Відбулося заключне засідання Комітету для відзначення 65-річчя ДЦ УНР в екзилі

У суботу, 1-го лютого 1986 року, в Нью Йорку, відбулося важке заключне засідання Центрального Ділового Комітету для відзначення 65-річчя перебування ДЦ УНР в екзилі.

Голова Комітету проф. Іван Самійленко подав повний звіт про діяльність та наслідки праці цього Комітету в поодиноких країнах вільного світу, а зокрема в ЗСА. Звіт подав підкреслюючи, що ідея відзначення цієї історичної та важливої дати ставила за головні цілі: популяризацію ідей та значення існування ДЦ УНР в екзилі, як серед українців в діаспорі, так і в неукраїнському світі країн поселення; утвердження неперушної волі та рішучості продовжувати боротьбу з окупаційним режимом в Україні аж до остаточного повернення волі і державної незалежності українському народу; активізацію, консолідацію та координацію українських самостійницьких сил у вільному світі, зокрема на зовнішньому відтинку та організацію найбільш ефективних використанням матеріальних ресурсів для визвольних цілей українського народу.

Центральний Діловий Комітет, як відомо був створений Урядом УНР в екзилі та діяв у співці з Світовою Головною Управою Об'єднання Прихильників Державного Центру. За ініціативою Комітету були створені крайові комітети в країнах, де діяли представництва ДЦ УНР та об'єднання прихильників УД Центру. Як наслідок діяльності цих комітетів слід підкреслити організацію спеціальних програм з публічними доповідями в Монтреалі, Торонто, Ст. Катеринс, в Лондоні та інших містах Англії, в Мюнхені, Австралії, в Канкуні, Мехіко, та в інших країнах українського поселення. Спеціальну увагу заслуговує наукова конференція УММАН, з улаштуванням виставки документів УНР призначеною цій дати, в Лондоні та наукові доповіді в Мюнхені. Покладено вінки та переведено жалібну церемонію на могили голови Держави та Головного Отамана Вільної УНР сл. п. Симона Петлюри на Монпарнаському цвинтарі в Парижі.

Завершенням відзначення була надзвичайно успішна й багатолюдна офіційна програма в Нью Йорку 16-го листопада 1985 року, на якій був присутній весь провід ДЦ УНР в екзилі на чолі з Президентом Миколою Лівичем, представниками Українських Церков, установ, організацій, гостей та представників екзильних урядів країн Східної Європи, як рівнож і етнічних груп Великого Нью Йорку. Комітет з приємністю відмічав той позитивний факт, що відзначення 65-річчя існування ДЦ УНР в екзилі привинило до помітного зросту зацікавлення та моральної і матеріальної підтримки цієї державної

інституції з боку ширших кіл українського громадянства. В цьому значну роль відіграли не лише спеціальні публікації ДЦ УНР, наприклад, праці Президента М. Левича: „ДЦ УНР в роках 1920-1940“, голови Уряду д-ра Ярослава Рудницького, „В 65-річчя екзильного Уряду УНР (1920-1985)“, відозва ДЦ УНР „До українського громадянства на батьківщині і у вільному світі“, постійні публікації в офіційній ДЦ УНР „Меті“ та в „Бюлетені УІБ“, але й широке висвітлення цієї дати в українській пресі взагалі. На цьому місці Центральний Діловий Комітет висловлює і спеціальне признання та подяку провідові Українського Народного Союзу та його шоденникові „Свободи“ не лише за постійну інформацію про перебіг відзначення цієї річниці, але й у відношенні спеціальної сторінки в „Свободі“, присвяченої ДЦ УНР в екзилі.

Комітет складає також сердечну подяку всім жертводавцям на потреби відзначення цієї річниці. Імена цих жертводавців будуть подані в місячнику „Мета“ та включені в „Пам'ятку книгу“ ДЦ Видатки на відзначення річниці, а зокрема на переведення спеціальної програми в Нью Йорку, підтверджені рахунками в сумі 2,491.25 дол. Комітет повністю затвердив. Листа пожертв, як рівнож і звіт відбитку буде переданий до Ресорту Фінансів Уряду УНР в екзилі.

Комітет складає щиро подяку всім, хто прислужився в організації та успішному переведенні відзначення річниці, зокрема Жіночій комісії в особах Ліни Самійленко, Оксани Шандор та Ольги Бобровської в улаштуванні гостинного прийняття для учасників ювілейної програми в Нью Йорку.

На закінчення комітет не може оминути й несприятливі обставини, серед яких довелось йому працювати в окремих містах української громади. Шкідливе роз'єднання і незгода в громадсько-політичному житті, зокрема в ЗСА, негативно відбивається і на праці ДЦ УНР в екзилі. З другого боку, безпосередній контакт членів комітету як з українськими організаціями, так і з окремими громадянами виявив нові потреби та відповідні зміни в окремих ділянках праці і ДЦ УНР в екзилі. Комітет є певний, що консолідація та координація самостійницьких сил в діаспорі має стати одним із головних чергових завдань ДЦ УНР в екзилі.

Комітет доручає голові проф. І. Самійленкові подати детальний звіт Уряду УНР про діяльність комітету та його побажання на майбутнє. Комітет припинив свою дальшу діяльність, та роз'їзав своє існування 1-го лютого 1986 року.

І. Самійленко, голова;
В. Шандор, заступник голови;
П. Крамаренко, секретар

Український прапор повівав над Балтимором

Мейор Балтимору прокламував День Української Незалежності. На святині в репрезентативній залі міської ратуші (зліва): Gerri Keri, Vasyl Tatchin, Ganna Samutin, Nadia Zinkevich, mgr Lidia Lemishka, mgr Stepan Basarab, Klementiy Bab'яk (голова Відділу УККА), инж. Іван Корж, мейор Віліям Доналд Шейфер, Адам Ціздин, Ольга Монастирська, Василь Бубко, Володимир Стельмах, Степан Поліщук, Іван Грицьківський і Андрій Чорний.

Українська громада Балтимору відзначила в роковини 22-го Січня 1918 року, коли Четвертим Універсалом проголошено самостійність і незалежність українського народу. В дні 16-го січня ц.р. Gerri Keri, губернатор Мерленду, проголосив 22-го січня 1986 року Днем Української Незалежності в Анаполіс, столиці штату, в присутності української делегації, в якій взяли участь Степан Басараб, Василь Татчин і проф. Василь Палійчук. Таку ж прокламацію підписав і мейор міста Балтимору Віліям Шейфер в дні 21-го січня ц.р. під час спеціальної церемонії в залі міської ратуші в присутності 15-членної української делегації, яку організував Кліментій Баб'як, голова Відділу УККА, та в якій взяли участь представники різних організацій. Делегація передала при цій нагоді український прапор, який повівав над ратушею міста в Дні Української Незалежності — 22-го січня 1986 року.

В неділю, 26-го січня ц.р., в українських церквах міста Балтимору відправлено Божественні Літургії в наміренні українського народу, а в популяризаційних годинах відбувся святковий бенкет в залі Дому Української Молоді для урочистого відзначення роковин проголошення самостійності і соборності України. Громадяни Балтимору і околиць заповнили залу, щоб гідно завітати українським громаді. Мейор Віліям Шейфер, який заповів свою участь в бенкеті, вбачивши в останній хвилині. Свято почало співом національних гімнів при відкритті сцени, на якій були прапороносці з національними і організаційними прапорами. Американський гімн виконала оперна співачка Галина Андреадіс з Вашингтону, а український усі присутні. Описали читалися прокламації. Юрій Вацлавів відчитав листа Р. Регена, в якому Президент привітав членство УККА в 68-ми роковинами проголошення незалежності України. Згадав він і сучасну боротьбу за людські права та вільні активістів Йосафа Терелю і о. Василя Кобрина. Президент Реген солідаризується з українцями в їхніх змаганнях за свободу, людські права та задержання національної ідентичності в Україні і закінчив листа українською мовою: „Нехай Бог буде з Вами“.

Прокляття посади Балтимору відчитала студентка Ольга Монастирська, а прокламацію губернатора Мерленду Тарас Войтович. Програму вечора відкрив Кліментій Баб'як, голова Відділу УККА. В короткому слові він з'ясував актуальність ідей 22-го Січня, що живуть в серцях та умах усіх українців, та ствердив, що роковини ці відзначаємо і будемо відзначати ми і наші діти, аж поки не здійснимо цього ідеалу незалежності і соборності.

Ведення програми передав згодом мгр Теодор Царик. Він представив присутнім запрошених гостей за президіальним столом. Святкове слово виголосив Мйрон Василь, директор Інформаційного Бюро УККА в Вашингтоні. В своїй англомовній промові він звернув увагу на відношення української свідомості з часів появи Тараса Шевченка і зростання національної революції з того часу. Він поділив своїми думками про роль українців в діаспорі, зокрема в ЗСА, в змаганнях до волі. Сказав, що є велика потреба в інформаційній праці та в сильніших впливах у Вашингтоні. Ці завдання зобов'язують і місцеві громади, які можуть успішно працювати з своїми сенаторами і конгресменами.

Після промови почалося прийняття, що його розпочав о. Юрій Макаренчик молитвою, а приготувало ОЖ ОЧСУ. В дальшій програмі під час прийняття представники литовців адвокат Елена Арманас, голова місцевої Ради Литовських Товариств і Емілія Макарас, а від естонців Кайло Попп, член Світової Ради Вільних Естонців, привітали українців з Святком Незалежності. Адвокат Арманас розповіла, як балтійці разом з українцями демонстрували проти російського терору в 1986 році в Стокгольмі. Кайло Попп, крім привіту, розвеселив зал своєю сатиричною розповіддю про те, як це „ми мали сон-мрію“ з приводу приїзду Горбачова до Женіви. В тому часі Любомир Блашків відчитав прокламацію Доналда Гачсона, керівника повіту Балтимор, де живе значна кількість українців.

Мистецьку частину програми почала Галина Андреадіс, оперне мейсо-сопрано, яка фортепіаново супроводила проф. Ольги Сушко-Наконечної виконала „Нагадай бандуро“, слова і музика Григорія Кистастого, арію Дарки з опери „Купало“ Анатолія Вахнянина та „Співцям на чужині“, слова і музика проф. Андрія Гнатюшина в Відні. В цій частині програми Маруся Гадзаман (СУМА) відслідкувала Богдана Вістогтону, „22-ге Січня“, Йосиф Гуцуляк (ЮСУМА) О. Олеса „Живи, Україно“, та Юрій Кулик з Школи Українознавства Лесі Храпливої „Загаради дізони“. Любомир Блашків виступив з фортепіановим сольом, а хор ООЧСУ під диригентурою инж. Мирослава Гнатюшина та при супроводі Ансамблю Бандуристів Гнатюшина (Ірма, Міра, Роман і Тарас Гнатюшини) закінчив мистецьку програму. Обі ці групи виконали ряд патріотичних пісень в аранжировці Мирослава Гнатюшина. Свято закінчене співом „Не пора, не пора“ усіми присутніми.

Окремо треба згадати програми роботи Кліментія Баб'яка, які можна вважати своєю роду сувенірами, бо на десяти сторінках була не тільки програма свята, але і копії листа президента Регена, прокламація мейора В. Шейфера та інформації про 22-го Січня, УНР, світліни історичних постатей цієї доби та собору св. Софії в Києві.

Б.С.

ПОМИЛКА В ПРІЗВИЩІ АВТОРА

Автором статті „Василь Гришко — перший український кінгарт в Америці“, „Свобода“, ч. 30, 14-го лютого ц.р.) є д-р Осип Кравченко, а не Осип Кравченко. — Ред.

День Солідарності в Чикаго

У Чикаго в неділю, 12-го січня ц.р., українська громада соборно й величаво відзначила День Солідарності з українськими політ'язнями, присвячений Василю Стусові, замученому московсько-комуністичною владою. Це вже п'ятий рік, що кожного 12-го січня, заходами організації молоді СУМ, Пласт, ОДУМ та церковних братств і лгь молоді, влаштовується День Солідарності.

У залі православного катедрального собору св. Володимира відзначення розпочалося походом української молоді із свічками. Похід вели прапороносці. Під звуки бандур, до мелодії повстанської пісні, піднявся спів на слова Василя Стуса: „Як добре те, що смерті не боюся, і не питаю, чи тяжкий мій хрест“. Присутні у переповненій залі підхопили цей спів, на слова Стуса, і всі разом співали: „Що вам, лукаві судії, не клониться в передчутті невідомих верст...“

Це була настільки зворушлива хвилина, що на залі у цей час напевно не було ні одного сухого ока. Після закінчення співу прапороносці обступили на сцені великий портрет В. Стуса. Хлопці й дівчата поклали квіти під декоративним портретом мученика-поета.

Вступне слово прочитав Віктор Личик, голова Ліги Української Православної Молоді. Заповідаючи програми були Федір Ступень, старший виховник СУМА, референт молоді при філії УККА, і Ліда Ткачук, станична Пласту. Тарас Коновал, голова ОДУМ-у ЗСА, прочитав вірш Василя Стуса „Пророк“. Проф. Богдан Рубчак прочитав головну доповідь про Василя Стуса, порівнюючи його твори із творами інших сучасних советських поетів, як також із життям і творами Тараса Шевченка. Доповідь була пристосована до пересиченого слухача і зворушила кожного присутнього. За вступом бандур, організована молодь, згуртована навколо портрета Василя Стуса на сцені, під керівництвом Гончарова, розпочала пісню „Червона калина“. До співу приєднались всі у залі. Цим закінчилась ця частина відзначення.

Пізніше, в соборі св. Володимира Владика Константина і Єпископа Інокентія, із численним духовенством, відправили Молебень. Пастор Олександра Гарбузок, голова Євангельсько-Балтійського Об'єднання, прочитав зворушливу промову.

На цей День Солідарності з українськими політ'язнями було заповідено годинний день, що в більшості української середовища дотрималися.

Відзначення Дня політ'язня було соборне і величаве. Між присутніми були головні провідники українських центральних організацій УККА, УАКРаді, як також провідники багатьох українських організацій і середовищ. Залі собор були переповнені. Свідомо українська чикагська громада численно, гідно і щиро шанувала сучасних українських мучеників-політ'язнів і пам'ять замишеного політ'язня — поета Василя Стуса. В одному листі до знайомо-

ГОЛОВА ВІДДІЛУ

У дописі п.з. „Загальні Збори 175-го Відділу УНС в Дітроїті“, що появився в „Свободі“ ч. 20 з 31-го січня 1986 року, трапилася помилка, а саме: „Збори відкрив голова Відділу УАКРаді Василь Пап'яж“. Повинно бути: „Збори відкрив голова Відділу УНС Василь Пап'яж“. — Ред.

ПІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Банду Брукс, св. Духа в Гемптонбургу, та інших.

ВІДОМА СОЛІДНА ФІРМА Cypress Hills Monuments

Власник — український ВОЛОДИМИР БІЛАНСКИЙ, К. М. КАРДОВИЧ, О. ПОБАЧЕВСЬКА, 800 Jamaica Avenue, Brooklyn, N.Y. 11208. Tel: (718) 277-2332. Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9.55 по пол., в неділю від 10.4 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.

го Василь Стус так написав: „Дякуємо Богові, що Він до нас такий милосердний, що поставив нас на висоту терпіння за наш народ. Я знаю своє і надто катастрофічне існування мого народу, щоб можна було сидіти, склавши руки...“

О. П.

TAKA COMPANY
APARTMENT STOR
26 First Avenue
Tel: (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
НОВА АДРЕСА „АРКІ“:
26 Перша Авеню в Нью Йорку

SURMA BOOK & MUSIC CO.
11 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

Хочете здивувати американців? Покажіть їм як писати писанки. Щоби Вам це легко вдалося, купіть „Кит у Сурмі“. Там є все — фарби, кисті, взірці і поучення. \$10.00 з пересилкою.

SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also offer languages complete line of office machines & equipment.

JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel: (212) 222-6683
7 days a week
From 8 a.m. — 11 a.m. and nights.

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ до СССР
1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ
\$1.85

(Включено доставка і забезпечення) (Мінімальне замовлення — 30 руб.) Ціни відповідають нинішньому курсу іноземної валюти і підлягають будь-яким оподаткуванням і зміним що зможуть статися до вручення.

ОФІЦІЙНІ ПЕРЕКАЗІ ВСІх ПОСЛАНЬ ПОШТОЮ ГАРАНТОВАНО. ВАМ ПОСИЛАЄТЬСЯ РОЗПІСКА ЛІЦЕНЗІОВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ЗАПОРУКОЮ.

GRAMERCY SHIPPING, INC.
744 Broad Street
Newark, N.J. 07102
Est. 1947

FUNERAL DIRECTORS

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник погадують усі справи по'язні з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похороном в БРОНХ, БРООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуговує ЦИПА і ЧЕСНА Our Services Are Available Anywhere in New Jersey Також займаємося похороном на цвинтарі в Банду Брукс і перенесенням тілних Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4226

SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.
(212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.L.
24 HOURS A DAY.

TAX ПОДАТКИ — персональні й ділові — 39 р. виповнює Борис Берест у прим. KISMET, 227 Схід 14-та вул. Н.-Й. щодня, крім неділі, від 12 до 6 г. веч. (212)477-2891

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК, під проводом инж. Романа Ракочного, ст., подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановані такі турніри:
4-6-го липня — УСЦАК-Схід
9-10-го серпня — Додвійні гри
29-го серпня — 1-го вересня —
Крайові чемпіонати УСЦАК
14-15-го вересня — Запрошені УНС
28-29-го вересня Подвійні гри Пласт
4-5-го жовтня — КЛК

Комітет Оборони Української Спащини та Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз із виповненням виразком цього заклику

Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

стейт

поштовий код

Вступайте в члени УНС

Український Народний Союз проголосує ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам на академічний рік 1986-87

Стипендії будуть призначені Стипендією Комісією УНСОю студентам визначених університетів і коледжів, які є членами УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендію, на формулярах, що їх можна набути в Головному Канцелярії УНСОюзу, слід вносити

до 31-го БЕРЕЗНЯ 1986 р., на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАВАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАЮТЬ ВИМАГАНЬ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.